

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ ระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใบอนุญาต โดยรับตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๓๙,๓๐๐ บาท และระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

ซึ่งมิใช่ญาติ โดยรับตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุดังกล่าวเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้และส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือน นับแต่วันออกหมายจับ จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ แต่จำเลยแต่งตั้งทนายความมาดำเนินการแทน และยื่นคำให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันและคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีสถานะเป็นบริษัทเอกชนไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ

ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยจำเลยไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัครโกศล กรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฏฐ์ นิธิอนันตกร กรรมการบริษัทดังกล่าว และนายวรพล ลียะวณิช เลขานุการของนายจิรัฏฐ์ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมา นายจิรัฏฐ์และนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ผู้ให้บริการเพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่าชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลยเป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง โดยเดินทางพร้อมกับนายผดุง ลัมเจริญรัตน์ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายชินวัฒน์ บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามใบแจ้งหนี้ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ นางสาวนารีรัตน์ เต้าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัทฯ ดำเนินการเสนอเรื่องเบิกจ่ายผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร เสนอนายประพันธ์ อัครวาริ กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้า บริษัท) ให้แก่นายจิรัฏฐ์ นายประพันธ์อนุมัติ แต่นายจิรัฏฐ์โต้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของ

คณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝนตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฐเป็นผู้เดินทางแต่มีชื่อนายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง ทำให้ข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายคลาดเคลื่อน จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของนายจิรัฐไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ จำกัด ต่อมาวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจำนวน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามใบรับฝากเงินเอกสารหมาย จ. ๕ แผ่นที่ ๗๙ และนายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ผู้ให้บริการเพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัยออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วยจากบริษัทฯ ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์โดยเดินทางพร้อมกับนายผดุงและนายชินวัฒน์ หลังจากนั้นบริษัทฯ จ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนายชินวัฒน์เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) เนื่องจากนายประพันธ์กรรมการ

และผู้อำนวยการใหญ่ ลาพักผ่อน โดยเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๘๔ ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดในการเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขานนเพลินจิต ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ตามแคชเชียร์เช็คเอกสารหมาย จ.๓๖ แผ่นที่ ๘๖๖ หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ และนายชินวัฒน์ชำระคืนบริษัทจัดการฯแล้ว เอกสารการเรียกเก็บเงิน การเบิกจ่ายเงิน การชำระเงิน และการคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินตามเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๖๖ ถึง ๘๙

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ได้ความตามทางได้สวนพยานโจทก์ว่า ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียของจำเลยเป็นการจัดการโดยบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และบริษัทดังกล่าวชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ หลังจากที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง กับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์แล้วตามลำดับ แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-ปักกิ่งชำระคืนให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยอ้างว่าเกิดจากความผิดพลาดในการเรียกเก็บ

เงินค่าใช้จ่ายก็ตาม แต่เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นหลังจากที่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวแล้วนานประมาณ ๔ เดือน และ ๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมาของการออกตัวโดยสารเครื่องบินและการชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินที่ได้ความตามทางได้สวนปรากฏว่านายชินวัฒน์กรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้สั่งการให้มีการติดต่อประสานงานเรื่องดังกล่าว อีกทั้งได้ความจากนายประพันธ์กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ของบริษัทเบิกความเป็นพยานโจทก์สอดคล้องกันกับบันทึกถ้อยคำที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ.๓๘ ว่า พยานลงนามอนุมัติค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน ๑๑๗,๘๐๐ บาท เนื่องจากนายชินวัฒน์ นายจิรัฏฐ์ และนายชินนทร์ เย็นสุดใจ ประธานคณะกรรมการบริษัทได้มาขอร้องพยานโดยอ้างสิทธิความเป็นกรรมการบริษัทเบิกเงินค่ารับรองในการเดินทางไปดูงานเพื่อขยายกิจการของบริษัท ส่วนเหตุที่อ้างว่าเบิกค่าใช้จ่ายผิดพลาดนั้นเกิดจากมีการขัดแย้งกันภายในระหว่างนายชินวัฒน์ นายจิรัฏฐ์ และนายชินนทร์ จึงทำให้นายจิรัฏฐ์ซึ่งทราบว่ามีกรร้องเรียนเกี่ยวกับค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของจำเลยที่เรียกเก็บจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำกัด (มหาชน) ทำหนังสือโต้แย้งว่าไม่ได้เป็นผู้เดินทางกับเหตุผลที่ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่ารับรองในนามคณะกรรมการบริษัทได้ตามรายละเอียดแนวทางการใช้จ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท เอกสารหมายเลข จ.๓๖ ล้วนเป็นเรื่องภายในของบริษัทเท่านั้น ไม่มีผลทำให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำกัด (มหาชน) ไม่ใช่เป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยให้การปฏิเสธว่า จำเลยให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียนั้น แม้ได้ความจากนายชินวัฒน์ อัครโกศล พยานจำเลยซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารและ

การลงทุน บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ยืนยันข้อเท็จจริงตามบันทึกถ้อยคำที่นายจำเลยส่งศาลล่วงหน้าว่า การเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินโดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนเดินทางไปประเทศดังกล่าว แต่นายชินวัฒน์เบิกความตอบนายจำเลยว่า ผู้ที่นำเงินมามอบให้พยานเป็นทีมงานของจำเลยซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใครและจำจำนวนเงินไม่ได้เนื่องจากไม่ได้เปิดนับ โดยนำเงินมามอบให้บริเวณห้างซีตีสี่เลียบทางด่วนรามอินทรา ก่อนเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียประมาณ ๑ ถึง ๒ วัน และไม่มีการจัดทำหลักฐานการรับเงินไว้ และกลับเบิกความตอบนายจำเลยอีกว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมามอบให้พยาน ซึ่งคำเบิกความดังกล่าวขัดแย้งแตกต่างกันรับฟังไม่ได้แน่ชัดว่าจำเลย หรือทีมงานของจำเลยหรือบุตรชายของจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปมอบให้นายชินวัฒน์ คำเบิกความของนายชินวัฒน์ดังกล่าวไม่อาจรับฟังเป็นความจริงได้ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง กับค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ หรือจำเลยให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อ เมื่อขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งตามแนวทางการใช้จ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท เอกสารหมาย จ.๓๖ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่ารับรองในนามคณะกรรมการบริษัทให้จำเลยได้ ประกอบกับได้ความตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมาย จ.๑๓ ว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ ถึง ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในระบบสารบัญชีของสำนักรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามีการขออนุญาตเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลย ในห้วงเวลาดังแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน

๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๑๓ (๑) ระบุว่า ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ (๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรีและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ทำให้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้เดินทางไปราชการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย แต่เป็นการเดินทางไปส่วนตัว ดังนั้นที่จำเลยให้การต่อสู้ว่า จำเลยเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศมาเลเซียเพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วมกับระบบรถไฟฟ้า อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ จำเลยเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการตัวโดยสารเครื่องบินไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่เมื่อไกล้วเดินทางจำเลยทราบว่ายังไม่มีการซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียนั้น จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน จึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อจำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์เป็นการส่วนตัว ทั้งได้ความจากนายชินวัฒน์เบิกความว่า บุตรชายของจำเลยขอให้นายชินวัฒน์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดูแลจำเลยในการเดินทางไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียกับนายชินวัฒน์เดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียพร้อมจำเลยและนายผดุงด้วยโดยเป็นการเดินทางเพียง ๓ คน เท่านั้น การที่นายชินวัฒน์ยืนยันให้เบิกค่าตัวโดยสาร

เครื่องบินทั้งสองครั้งดังกล่าว และมีการชำระคืนภายหลังที่มีการอนุมัตินานร่วม ๔ เดือน กับ ๒ เดือน ตามลำดับ ทั้งที่อ้างว่าจำเลยมอบเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้ก่อนเดินทางทั้งสองครั้ง จึงไม่สมเหตุผล เชื่อว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ซื้อตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้จำเลยโดยกรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ขออนุมัติเบิกเงินจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของกรรมการชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน และการที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ บ่งชี้ว่าจำเลยมีเจตนารับตัวโดยสารเครื่องบินนั้น เมื่อตัวโดยสารเครื่องบินมีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท เกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ้ญ่ญาติ การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการรับประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากประโยชน์อันควรได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง ขณะเกิดเหตุพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังกำหนดโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคแรก การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒

จึงวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิด
หลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑
ให้จำคุกกระทงละ ๖ เดือน รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๑๒ เดือน.

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๑๔ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า จำเลยได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๓) และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน

- ๒ -

(อม.๔๒)

ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลยในขณะดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จาก บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวโดยสาร เครื่องบินเดินทางไปและกลับประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่าง วันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๓๘,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์ อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย และเมื่อระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลย ในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจาก บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวโดยสาร เครื่องบินเดินทางไปและกลับประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์ อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

- ๓ -

(อม.๔๒)

การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือและตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๘, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้กับส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ แต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับ จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นลายลักษณ์อักษรของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๓) และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

- ๔ -

(อม.๔๒)

ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทเอกชนซึ่งไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัสวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฏฐ์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทดังกล่าว และนายวรพล ลียะวณิช เลขานุการของนายจิรัฏฐ์ ติดต่อบริษัททัวร์เพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมาระหว่างวันที่ ๑๔ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นายจิรัฏฐ์และนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ สายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินซึ่งรวมถึงค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วย โดยนางสาวนารีรัตน์ เต้าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัทเสนอเรื่องเบิกจ่ายผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร เสนอนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่นายจิรัฏฐ์ นายประพันธ์อนุมัติ ภายหลังนายจิรัฏฐ์ได้แจ้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้องและขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝนตรวจสอบแล้ว ไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฏฐ์

- ๕ -

(อม.๔๒)

แต่ปรากฏชื่อนายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง จึงได้มีการปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของ นายจิรัฐไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์ ต่อมาบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางเขน เป็นเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด คืนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากร น้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จำเลยได้ใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปและกลับ กรุงเทพฯ - ปักกิ่งแล้ว ต่อมานายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการ ของทนายความประจำบริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทาง ไปและกลับกรุงเทพฯ - กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและ พัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมถึง ค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วยจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำ ภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก

- ๖ -

(อม.๔๒)

จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายชินวัฒน์ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ โดยเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางเขน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ สั่งจ่ายเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ แล้ว วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพลินจิต ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ซึ่งนายชินวัฒน์ชำระ เงินคืนบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว ตามหนังสือของบริษัทจัดการและพัฒนา ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข จ.๕

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จำเลยให้การต่อสู้ว่า จำเลยเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อดูงานระบบรถไฟฟ้าเพื่อนำมาปรับใช้กับระบบ รถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์ของทางราชการ มิใช่ไปในกิจธุระส่วนตัวของ จำเลย และจำเลยเดินทางไปประเทศมาเลเซียเพื่อดูงานระบบการป้องกันน้ำท่วม เนื่องจาก เมื่อปี ๒๕๕๔ เกิดน้ำท่วมใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และหลายจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อจะได้นำระบบป้องกันน้ำท่วมดังกล่าวมาใช้ในการป้องกันน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็น หน่วยงานที่อยู่ในกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย เห็นว่า ทางใต้สวนปรากฏข้อเท็จจริงจากหนังสือ

- ๗ -

(อม.๔๒)

ของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมายเลข จ.๑๓ ระบุว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในระบบสารบัญของสำนักรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่าจำเลยขออนุญาตเดินทางไปราชการต่างประเทศ ตั้งแต่ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๑๓ (๑) ระบุว่า ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ (๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรีและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี สอดคล้องกับหนังสือของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฉบับลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหารปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งข้อเท็จจริงว่า ในช่วงที่จำเลยเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียนั้น ไม่ปรากฏเอกสารการขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลยที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่ามีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลยในช่วงเวลาดังกล่าวจากงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏตามรายละเอียดแนวทางการใช้จ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข จ.๓๖ แผ่นที่ ๑๐ อีกว่า จำเลยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

- ๘ -

(อม.๔๒)

และหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ฉบับลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ระบุว่า ไม่พบว่าจำเลยเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียในนามโครงการใดของบริษัท ทั้งนายชินวัฒน์ อัครโกศล ผู้ร่วมเดินทางไปด้วย ก็เบิกความว่าการเดินทางไปทั้งสองประเทศดังกล่าวเป็นการเดินทางในนามส่วนตัว กรณีจึงไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยไปดองานราชการตามที่จำเลยกล่าวอ้าง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าขณะเกิดเหตุจำเลยและนายผดุง ลิ้มเจริญรัตน์ เลขานุการของจำเลย ร่วมเดินทางส่วนตัวไปกับนายชินวัฒน์ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย โดยไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกับทางราชการได้ ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่า เมื่อใกล้ถึงวันเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจำเลยเพิ่งทราบว่ายังไม่มีตั๋วโดยสารเครื่องบิน จึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซีย จำเลยมอบเงินให้ทีมงานไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน เป็นเงินประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท จำเลยเพิ่งทราบภายหลังว่ามีการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินให้จำเลยในนามบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นั้น เห็นว่า ทางได้สวนได้ความว่า นายประพันธ์ อัครอารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ และนายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้อนุมัติให้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตามลำดับ ให้แก่จำเลยจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรอง

- ๙ -

(อม.๔๒)

ลูกค้าบริษัท) โดยเบิกจ่ายให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ตามลำดับ การที่จำเลยอ้างว่าจำเลยชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินตั้งแต่ก่อนจำเลยเดินทางไปทั้งสองประเทศนั้น แม้จำเลยมีนายชินวัฒน์มาเบิกความเป็นพยานว่า จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย โดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนวันเดินทาง แต่ต่อมาพยานเบิกความว่า ทีมงานของจำเลยเป็นผู้ที่นำเงินสดมามอบให้พยานก่อนเดินทางทั้งในส่วนของจำเลยและนายผดุงที่ห้างซีตีสี่ เลียบทางด่วนรามอินทรา ก่อนเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียประมาณ ๑ ถึง ๒ วัน ซึ่งพยานเองจำไม่ได้ว่าผู้ใดเป็นคนนำเงินมาให้และจำจำนวนเงินไม่ได้ เนื่องจากพยานไม่ได้เปิดนับเงิน และภายหลังพยานเบิกความตอบนายจำเลยว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมามอบให้พยาน นอกจากจำเลยจะไม่มีหลักฐานการรับชำระเงินทั้งสองครั้งดังกล่าวมาแสดงแล้ว พยานปากนายชินวัฒน์ยังเบิกความแตกต่างกันในเรื่องการชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลย รับฟังไม่ได้แน่ชัดว่า พยานได้รับชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยจากผู้ใด ทั้งยังขัดกับคำให้การจำเลยที่ว่าจำเลยให้ทีมงานไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบินให้ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง และค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ เมื่อรับฟังประกอบกับข้อเท็จจริงซึ่งได้ความเป็นยุติว่า นายชินวัฒน์เป็นผู้ดำเนินการออกตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ โดยให้บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นผู้จองและออกตัวโดยสารเครื่องบิน แล้วเรียก

- ๑๐ -

(อม.๔๒)

เก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมานายประพันธ์ กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ กับนายชินวัฒน์ซึ่งปฏิบัติการแทน ผู้อำนวยการใหญ่ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติให้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด จากเงินค้ำประกันกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของนายชินวัฒน์แล้ว พยานหลักฐานของโจทก์รับฟังได้ว่า บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยที่ใช้เดินทางไปและกลับ กรุงเทพฯ - ปักกิ่ง และกรุงเทพฯ - กัวลาลัมเปอร์ โดยชำระเงินให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่วนที่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนายชินวัฒน์นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมาชำระคืนให้บริษัทดังกล่าว นั้น ก็เป็นการชำระเงินคืนให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หลังจากที่บริษัทชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลยแล้ว กรณีไม่มีผลทำให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มิใช่เป็นผู้ที่ไม่ได้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน เมื่อได้ความจากนายชินวัฒน์ว่า บุตรชายจำเลยให้นายชินวัฒน์ช่วยจัดการเรื่องตัวโดยสารเครื่องบินและช่วยเดินทางไปดูแลจำเลยที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จึงเชื่อว่านายชินวัฒน์ออกค่าใช้จ่ายเป็นค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลยโดยไม่ได้ให้จำเลยชำระเงินคืนให้ โดย

- ๑๑ -

(อม.๔๒)

นายชินวัฒน์เบิกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้า บริษัท) พฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ซื้อตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้แก่จำเลย และการที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย แสดงว่าจำเลยมีเจตนารับตัวโดยสารเครื่องบินนั้น เมื่อตัวโดยสารเครื่องบินมีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท เกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไป และกลับกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ้ญาติ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการรับประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากประโยชน์อันควรได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- ๑๒ -

(อม.๔๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยจำเลยกระทำความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

จึงวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิด หลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ปรับกระทงละ ๖๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางสุวิชา นาควัชระ

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๗/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน และระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับ

ตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท ตามลำดับ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้และส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ แต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับ จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ โดยจำเลยตั้งทนายความมาดำเนินการแทน

จำเลยให้การว่า จำเลยเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อดูงานระบบรถไฟฟ้า และเดินทางไปมาเลเซียเพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วม อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยขออนุญาตจากนายกรัฐมนตรีแล้ว สำหรับค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน จำเลยมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน โดยไม่ได้สอบถามว่าจัดซื้อจากบริษัทใดและใครเป็นผู้ซื้อ ส่วนการเดินทางไปมาเลเซีย จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน การเดินทางทั้งสองครั้งดังกล่าว มีนายผดุง ลิมเจริญรัตน์ และบุคคลอีกคนหนึ่งเดินทางไปด้วย จำเลยทราบภายหลังว่ามีการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินในนามของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยไม่ทราบว่ามีการนำเงินของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินให้จำเลย จำเลยไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การ เอกสารที่คู่ความแถลงรับ รายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทมหาชนจำกัด มีการประปาส่วนภูมิภาคซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๒๐ เป็นกรณีผู้ถือหุ้นภาครัฐน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จึงมีสถานะเป็นบริษัทเอกชนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๙๘ โดยไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัสวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรวิทย์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนายวรพล ลียะวนิช เลขานุการของนายจิรวิทย์ ติดต่อบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมานายจิรวิทย์และนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพฯกับปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพฯกับปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามใบแจ้งหนี้ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ นางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง เลขานุการคณะกรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเสนอ

เรื่องเบิกจ่ายผ่านนางน้ำฝน รัชฎานุกูล ผู้อำนวยการบริหารบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เสนอนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เพื่อเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่นายจิรัฐ นายประพันธ์อนุมัติ แต่นายจิรัฐโต้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝนตรวจสอบแล้ว ไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฐเป็นผู้เดินทาง โดยปรากฏชื่อนายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง ทำให้ข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายคลาดเคลื่อน จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายจากเดิมในพอร์ตของนายจิรัฐไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางเขน เลขที่ ๕๕๕๔๑๘๗ จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ต่อมาวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) รับเงินไว้แล้วนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากของบริษัทในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สำหรับการเดินทางไปมาเลเซีย นายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพกับกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน

๒๐,๗๘๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัยออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วย จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพฯกับกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย หลังจากนั้นบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด นายชินวัฒน์เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินสำรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) โดยเชื้อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางเขน เลขที่ ๖๒๘๐๐๑๗ จำนวนเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากนายประพันธ์ลาพักผ่อนวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดในการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เชื้อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพลินจิต เลขที่ ๐๑๑๑๙๕๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ซึ่งนายชินวัฒน์ชำระเงินคืนบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงิน การเบิกจ่ายเงิน การชำระเงิน และการคืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินปรากฏตามหนังสือของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ที่ EW/๐๑๐/๓๐๕/๑๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เอกสารหมาย จ.๕ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๖๖ ถึงหน้า ๘๙ ในระบบสารบัญของสำนักงานรัฐมนตรี

กระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามีการขออนุญาตเดินทางไปราชการของจำเลยในห้วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๑๑.๕/๔๘๓๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมาย จ.๑๓ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๑๕๗ ถึงหน้า ๑๕๘ ในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏเอกสารการขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลยที่ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๑.๗/ลง ๔๓๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมาย จ.๗๗ แฟ้มที่ ๓ หน้า ๗๖๗ และไม่พบเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินของจำเลยในการเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซีย ตามหนังสือสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๐๓/๗๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมาย จ.๗๖ แฟ้มที่ ๓ หน้า ๗๖๖

ปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นายสมบัติ อยู่สามารถ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนางน้ำฝน รัชฎานุกุล ผู้อำนวยการบริหารบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มาเบิกความเป็นพยาน โดยนายประพันธ์เบิกความว่า พยานเป็นผู้อนุมัติค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่นายจิรัฐ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เพื่อเดินทางไปรับรองลูกค้าของบริษัท ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน จำเลยจึงเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนกับ

นายชินวัฒน์ อัสวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นายจิรัฏฐ์และนายชินวัฒน์เป็นเพื่อนกับนายจารุงศ์ เรื่องสุวรรณ บุตรของจำเลย ต้องการเอาใจจำเลย โดยบอกจำเลยว่าตนเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ถ้าพยานทราบว่าเป็นค่าใช้จ่ายของจำเลย พยานคงไม่อนุญาติ นายสมบัติ เบิกความว่า พยานเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ๑๑๗,๙๐๐ บาท และค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ๖๒,๓๔๐ บาท ต่อมานายชินวัฒน์แจ้งว่าการเรียกเก็บค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เกิดความผิดพลาด วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปมาเลเซียเป็นแคชเชียร์เช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพลินจิต เลขที่ ๐๑๑๑๙๕๙ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนางน้ำฝน เบิกความว่า มีการเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ในนามของนายจิรัฏฐ์ แต่นายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตจากนายจิรัฏฐ์เป็นนายชินวัฒน์ และมี

การเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียในนามของ นายชินวัฒน์ ๖๒,๓๔๐ บาท ต่อมานายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปมาเลเซีย ๖๒,๓๔๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) การเบิกจ่ายค่ารับรองคณะกรรมการเป็นค่ารับรองลูกค้าหรือบุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ตามแนวทางการใช้ค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท เอกสารหมายเลข จ.๓๖ แฟ้มที่ ๒ หน้า ๔๗๐ การเดินทางของจำเลยไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามแนวทางการใช้ค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัทจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ได้ ส่วนจำเลยมีนายชินวัฒน์มาเบิกความเป็นพยานว่า พยานเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียกับจำเลยในนามส่วนตัว พยานรู้จักจำเลยในฐานะบิดาของ นายจารุงศ์ เพื่อนของพยาน นายจารุงศ์ชักชวนพยานให้เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียกับจำเลยเพื่อช่วยดูแลจำเลย จำเลยออกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียเองโดยนำเงินมามอบให้พยานก่อนเดินทาง ส่วนพยานก็ออกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียเองเพราะไม่ชอบติดหนี้ใคร ต่อมานายชินวัฒน์เบิกความว่า ทีมงานของจำเลยนำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมอบให้พยาน และเบิกความตอบศาลว่า บุตรจำเลยนำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมอบให้พยาน การเบิกจ่ายค่ารับรองเป็นไปตามแนวทางการใช้ค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท โดยเป็นค่ารับรองลูกค้าหรือ

บุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการติดต่อหรือดำเนินธุรกิจของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เท่านั้น กรณีการเดินทางของจำเลยไม่เข้าหลักเกณฑ์จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่ารับรองในนามของคณะกรรมการบริษัท เมื่อการเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียเกิดจากความผิดพลาด พยานคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปมาเลเซีย ๖๒,๓๔๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยพยานชำระเงินจำนวนดังกล่าวคืนให้บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว เห็นว่า บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีการประปาส่วนภูมิภาคซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๒๐ เป็นกรณีผู้ถือหุ้นภาครัฐน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จึงมีสถานะเป็นบริษัทเอกชนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ แม้ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๙๘ ก็ตาม จำเลยย่อมไม่มี

ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) แต่อย่างใด ประกอบกับในระบบสารบัญของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามี การขออนุญาตเดินทางไปราชการของจำเลยในห้วงเวลาดังแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๑๑.๕/๔๘๓๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๑๓ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๑๕๗ ถึงหน้า ๑๕๘ ในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏเอกสารการขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลยที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๑.๗/ลง ๔๓๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมาย จ.๗๗ แฟ้มที่ ๓ หน้า ๗๖๗ และไม่พบเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินของจำเลยในการเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซีย ตามหนังสือสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๐๓/๗๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมาย จ.๗๖ แฟ้มที่ ๓ หน้า ๗๖๖ ดังนั้น จำเลยจึงไม่ได้เดินทางไปราชการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้เดินทางไปราชการที่มาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เมื่อทางไต่สวนปรากฏจากคำเบิกความของนายประพันธ์ นายสมบัติและนางน้ำฝน พยานโจทก์ยืนยันว่า มีการเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ๑๑๗,๙๐๐ บาท และค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งเป็นค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วย โดยจำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน กับเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศ

ไทยกับมาเลเซีย ทั้งนางน้ำฝน พยานโจทก์ยังเบิกความอีกว่า การเบิกจ่ายค่ารับรองคณะกรรมการ เป็นค่ารับรองลูกค้าหรือบุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจของบริษัทจัดการและพัฒนา ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ตามแนวทางการใช้ค่ารับรองของคณะกรรมการ บริษัท เอกสารหมาย จ.๓๖ แฟ้มที่ ๒ หน้า ๔๗๐ การเดินทางของจำเลยไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามแนวทางการใช้ค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัท จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการ บริษัทจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ได้ และ นายประพันธ์ พยานโจทก์ซึ่งเป็นผู้อนุมัติค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศ ไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนยังเบิกความด้วยว่า ถ้าพยานทราบว่าเป็นค่าใช้จ่ายของจำเลย พยาน คงไม่อนุมัติ อันสอดคล้องกับคำเบิกความของนายชินวัฒน์ พยานจำเลยที่ว่า กรณีการเดินทางของ จำเลยไม่เข้าหลักเกณฑ์จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่ารับรองในนามของคณะกรรมการบริษัทได้ แม้ต่อมา ภายหลังมีการคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปมาเลเซีย ๖๒,๓๔๐ บาท ให้แก่ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) แล้วก็ตาม แต่เป็นการคืนเงิน ค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียหลังจากจำเลยเดินทางไป สาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียแล้วประมาณ ๕ เดือน และ ๓ เดือน ตามลำดับ การที่นาย ชินวัฒน์ พยานจำเลยเบิกความว่า พยานเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียกับจำเลย ในนามส่วนตัวโดยออกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเอง เพื่อดูแลจำเลยตามที่นายจารุงศ์ บุตรของ จำเลยชักชวน จำเลยออกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซีย

เองโดยนำเงินมามอบให้พยานก่อนเดินทาง ต่อมาเบิกความว่า ที่มงานของจำเลยนำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมอบให้พยาน และเบิกความอีกว่า บุตรจำเลยนำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมอบให้พยาน ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การของจำเลยที่ให้การว่า จำเลยให้ที่มงานของจำเลยไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซีย คำเบิกความของนายชินวัฒน์จึงไม่อยู่กับร่องกับรอย ไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยออกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียเอง ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าจำเลยชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียแต่อย่างใด เมื่อนายชินวัฒน์เป็นเพื่อนกับนายจารุวงศ์ บุตรของจำเลย ทั้งนายชินวัฒน์มีส่วนได้เสียและได้รับผลประโยชน์ในการเดินทางโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรก คำเบิกความของนายชินวัฒน์จึงมีน้ำหนักน้อยไม่น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบินอันเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีโชติญาติ โดยรับตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ๓๙,๓๐๐ บาท และตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ๒๐,๓๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฏ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา และไม่เข้าข่ายยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย อันเป็นความผิดตามฟ้อง ซึ่งการกระทำของจำเลยย่อมเป็นการกระทำความผิดสำเร็จแล้ว แม้ภายหลังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด

(มหาชน) ได้รับเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียคืนแล้วก็ตาม ย่อมไม่อาจลบล้างการกระทำความผิดที่สำเร็จไปแล้วได้

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

จึงวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ วรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ รวม ๒ กระทง จำคุกกระทงละ ๑ เดือน รวมจำคุก ๒ เดือน.

นายอำพันธ์ สมบัติสภาพรกุล

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พิเคราะห์แล้ว ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่าทางใต้สวนนายชินวัณ อัสวโกศล ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เบิกความว่า การเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินโดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนเดินทางไปประเทศดังกล่าว ต่อมานายชินวัณ เบิกความว่า ผู้ที่นำเงินมามอบให้พยานเป็นทีมงานของจำเลยซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใครและจำจำนวนเงินไม่ได้เนื่องจากไม่ได้เปิดนับ โดยนำเงินมามอบให้บริเวณห้างซีดีซีเลียบทางด่วนรามอินทรา ก่อนเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย ประมาณ ๑ ถึง ๒ วัน แต่ไม่มีการจัดทำหลักฐานการรับเงินไว้ และเบิกความตอบทนายจำเลยว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมามอบให้พยาน ซึ่งคำเบิกความดังกล่าวขัดแย้งแตกต่างกันรับฟังไม่ได้แน่ชัดว่า จำเลย ทีมงานของจำเลยหรือบุตรชายของจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัว

โดยสารเครื่องบินไปมอบให้นายชินวัณน์ คำเบิกความของนายชินวัณน์จึงไม่อยู่ก็บ่งกับรอยไม่อาจรับฟังเป็นความจริงได้ ทั้งคำเบิกความดังกล่าวยังขัดแย้งกับคำให้การจำเลยที่ว่าจำเลยให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียด้วยข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง กับค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์หรือให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อ เมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมาของการออกตั๋วโดยสารเครื่องบินและการชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ซึ่งทางไต่สวนได้ความว่า นายชินวัณน์ กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ โดยให้บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นผู้จองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินแล้วเรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมานายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ กับนายชินวัณน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติให้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของนายชินวัณน์ แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว พยานหลักฐานที่ไต่สวนจึงรับฟังเป็นความจริงได้ว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด เป็นผู้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินที่จำเลยใช้เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เมื่อวันที่

๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ หลังจากที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทาง
ไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง กับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ก็ตาม แต่เหตุดังกล่าวเป็นผลสืบ
เนื่องมาจากการดำเนินการของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก (มหาชน) จำกัด
ในการเบิกเงินค่ารับรองกรรมการเพื่อชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเท่านั้น ส่วนที่บริษัท เอ็ม แอนด์
พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชันแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน
ให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนายชินวัฒน์นำเงินค่า
ตัวโดยสารเครื่องบินชำระคืนให้บริษัทดังกล่าว นั้น ก็เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นหลังจากที่บริษัท จัดการ
และพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินแล้ว กรณีจึง
ไม่มีผลทำให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มิใช่เป็นผู้ที่ไม่ได้
ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินแต่อย่างใด เมื่อขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย โดยไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก
จำกัด (มหาชน) และตามรายละเอียดแนวทางการใช้จ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัทเอกสาร
หมาย จ.๓๖ แผ่นที่ ๑๐ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)
ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่ารับรองในนามคณะกรรมการบริษัทให้จำเลยได้ ประกอบกับตามหนังสือของ
กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ เอกสารหมาย จ.๑๓ ยืนยันว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อ
ประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ ถึง ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในระบบสารบัญของสำนัก
รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามี การขออนุญาตเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลยในห้วง
เวลาดังตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ.
๒๕๒๔ ข้อ ๑๓ (๑) ระบุว่า ภายใต้งบข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจ

อนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ (๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการ
เดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรีและ
ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ทำให้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้เดินทางไปราชการที่
สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย แต่เป็นการเดินทางไปส่วนตัวแล้ว ดังนี้ เมื่อจำเลยใช้ตัว
โดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ เป็น
การส่วนตัว ทั้งทางใดส่วนใดก็ตามจากคำเบิกความของนายชินวัฒน์ว่า บุตรชายของจำเลยให้นาย
ชินวัฒน์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนา
ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดูแลจำเลยในการเดินทางไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน
และประเทศมาเลเซีย กับนายชินวัฒน์เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียพร้อม
จำเลยด้วย จึงเชื่อว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด
(มหาชน) เป็นผู้ซื้อตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้จำเลยโดยกรรมการบริษัท จัดการและพัฒนา
ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ขออนุมัติเบิกเงินจากเงินสำรองกรรมการ (ตัว
เครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของกรรมการชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน และการที่จำเลยใช้ตัว
โดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ บ่งชี้ได้ว่า
จำเลยมีเจตนาปรับตัวโดยสารเครื่องบินนั้น เมื่อตัวโดยสารเครื่องบินมีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และ
๒๐,๗๘๐ บาท เกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยปรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไป
กลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่า
เกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ
ญาติ การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการรับประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบริษัท จัดการ

และพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากประโยชน์อันควรได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๖ เดือน รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๑๒ เดือน

นายเทพ อิงคสิทธิ์

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๑๔/๒๕๖๖

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์
 { นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ ระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใบอนุญาต โดยรับตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๓๙,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์

อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย และระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวเครื่องบินเดินทางไป และกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และ ตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้และส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือน นับแต่วันออกหมายจับ จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘

จำเลยแต่งตั้งทนายความมาดำเนินการแทน และให้การว่า จำเลยเดินทางไปประเทศมาเลเซียกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วมกับระบบรถไฟฟ้า อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำหรับค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำเลยเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ แต่เมื่อใกล้วันเดินทางจำเลยทราบว่ายังไม่มีการซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน จำเลยไม่ได้สอบถามว่าจัดซื้อจากบริษัทใดและใครเป็นผู้ซื้อ ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียนั้น จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน สำหรับการเดินทางไปประเทศดังกล่าวทั้งสองครั้งมีนายผดุง ลิ้มเจริญรัตน์ และบุคคลอีกคนหนึ่งเดินทางไปด้วย จำเลยทราบภายหลังว่ามีการซื้อตัวโดยสารเครื่องบินในนามของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จำเลยไม่ทราบว่าการนำเงินของบริษัทดังกล่าวไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบินให้จำเลย จำเลยจึงไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง

ข้อเท็จจริงที่คู่ความแถลงรับกันตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ ได้ความว่า บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ

ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

นายชินวัฒน์ อัสวโกศล กรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฐ นิธิอนันตกร กรรมการบริษัทดังกล่าวและนายวรพล ลีชะวณิช เลขานุการของนายจิรัฐช่วยติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

เมื่อระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นายจิรัฏฐ์ และนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่าชั้นธุรกิจเที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลยเป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินโดยนางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัทฯ ดำเนินการเสนอเรื่องเบิกจ่ายผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหารเสนอนายประพันธ์ อัครวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่เพื่อเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) นายประพันธ์อนุมัติ

นายจิรัฏฐ์ได้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้องขอให้ตรวจสอบนางน้ำฝนตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฏฐ์ แต่ปรากฏชื่อนายชินวัฒน์ทำให้ข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายคลาดเคลื่อน จึงมีการปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของนายจิรัฏฐ์ไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินของจำเลยให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของบริษัทฯ

จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง

นายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิกุล ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงาน บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับ กรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบิน มาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

นางมาลัยออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากร น้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมานางมาลัยวางบิลเรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจาก บริษัทดังกล่าว บริษัทฯจ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดย นายชินวัฒน์เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินสำรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) เนื่องจากนายประพันธ์ลาพักผ่อน

บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์

จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์

โจทก์นำสืบว่า บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสาร เครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นายประพันธ์ กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่อนุมัติเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากเงิน

ค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด แล้ว ต่อมาบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นายชินวัฒน์ กรรมการบริษัทฯ เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) เนื่องจากนายประพันธ์ ลาพักผ่อน ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของจำเลยให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และภายหลังบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ส่วนจำเลยนำสืบว่า ตัวเครื่องบินเดินทางไปกลับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวเครื่องบินเองโดยนำเงินสดมาให้นายชินวัฒน์ก่อนเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย ข้อเท็จจริงฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อนุมัติเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และอนุมัติเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ให้แก่จำเลย และจำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์แล้ว จำเลยแก้ตัวว่า จำเลยเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศมาเลเซียเพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วมกับระบบรถไฟฟ้า อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำหรับค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น จำเลยเข้าใจว่า

เจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ แต่เมื่อใกล้วันเดินทางจำเลยทราบว่ายังไม่มีการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียนั้น จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน เห็นว่า ตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย จำเลยมิได้เป็นผู้ออกค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าว แต่จำเลยกลับใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวสำหรับการเดินทาง ชื่อนำสืบแก้ตัวของจำเลยไม่มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่า จำเลยกระทำความผิดจริงตามที่โจทก์ฟ้อง การกระทำของจำเลยเป็นความผิด ๒ กรรม ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ภายหลังการกระทำความผิดมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒

(อม.๕๐)

- ๘ -

จึงวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ ให้ปรับกระหนงละ ๖๐,๐๐๐ บาท
รวมโทษปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙,
๓๐.

นายประทีป อ่าววิจิตรกุล

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจรรพพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน จำเลยในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ กล่าวคือ จำเลยได้รับตัวเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางในระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๓๙,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์

อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย เมื่อระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน จำเลยในขณะ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัท จัดการ และพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ กล่าวคือ จำเลยได้รับตัวเครื่องบิน เดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางในระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตัวเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และที่ตำบลหนองปรือและตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔ และ ๑๙๘

ศาลส่งหมายเรียก สำนาคำฟ้อง และหมายนัดพิจารณาครั้งแรกให้จำเลยทราบโดย ชอบแล้ว แต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยเกินสามเดือนแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ การ พิจารณาคดีจึงไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ โดยจำเลยแต่งตั้งทนายความเข้า มาดำเนินคดีแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

จำเลยไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาครั้งแรก ถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ วรรคสาม

จำเลยยื่นคำให้การว่า จำเลยไม่ทราบว่ามิบุคคลอื่นออกค่าใช้จ่ายในการซื้อตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลย จำเลยเดินทางไปเพื่อดูงานระบบรถไฟฟ้าที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและดูงานป้องกันน้ำท่วมที่ประเทศมาเลเซีย มิใช่เป็นการเดินทางไปในกิจธุระส่วนตัวของจำเลย เดิมจำเลยเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้ดำเนินการเรื่องตัวเครื่องบินให้ เมื่อใกล้ถึงวันเดินทางยังไม่มีมีการซื้อตัวเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินส่วนตัวประมาณหนึ่งแสนบาทให้แก่ทีมงานเพื่อไปดำเนินการจัดซื้อตัวเครื่องบินเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียจำเลยมอบเงินส่วนตัวประมาณหกหมื่นบาทให้แก่ทีมงานเพื่อไปดำเนินการจัดซื้อตัวเครื่องบิน ส่วนจะไปซื้อกับบริษัทใดและใครเป็นผู้ซื้อนั้นจำเลยไม่ได้สอบถาม จำเลยมาทราบว่ามีการซื้อตัวในนามบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ในเวลาที่มีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจจำเลยแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย เอกสารที่คู่ความแถลงรับ รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยจำเลยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัครโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฏฐ์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและ

การลงทุนบริษัทดังกล่าว และนายวรพล ลียะวณิช เลขานุการของนายจิรัฏฐ์ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมานายจิรัฏฐ์และนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) สำหรับผู้โดยสาร ๓ คน รวมเป็นเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วย ต่อมาวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง นางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัทดำเนินการเสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร เสนอนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายเงินจากเงินสำรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่นายจิรัฏฐ์ หลังจากนายประพันธ์อนุมัติ นายจิรัฏฐ์ได้แจ้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝนตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฏฐ์เป็นผู้เดินทาง โดยปรากฏชื่อนายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง ทำให้ข้อเท็จจริงการเบิกจ่ายเงินคลาดเคลื่อน จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของนายจิรัฏฐ์ไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์ ต่อมาบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ครั้นวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจำนวน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด

(มหาชน) โดยโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของบริษัทดังกล่าว สำหรับการเดินทางไปประเทศมาเลเซีย ก่อนเดินทางนายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมัดดี พนักงานบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ในวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัยออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินสำหรับผู้โดยสาร ๓ คน รวมเป็นเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วย จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาวันที่ ๒ และ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หลังจากนั้นบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) โดยสั่งจ่ายเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพลินจิต ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ซึ่งนาย

ชินวัฒน์ชำระเงิน ๖๒,๓๔๐ บาท คืบบริษัทดังกล่าวแล้ว รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงิน การเบิกจ่ายเงิน การชำระเงิน และการคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินปรากฏตามหนังสือของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข ๕ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๖๖ ถึง ๘๙

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง หรือไม่ เห็นว่า จากการไต่สวน นายประพันธ์ อัสวารี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ในขณะที่เกิดเหตุ และนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหารบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ในขณะเกิดเหตุ ได้ความสอดคล้องต้องกันว่า การชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง และค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ในส่วนของจำเลยนั้น นายชินวัฒน์ อัสวโณทัย กรรมการบริหาร และการลงทุนของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก (มหาชน) ในขณะนั้น เป็นผู้ดำเนินการขอให้บริษัทดังกล่าวชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองเส้นทาง ซึ่งทราบภายหลังว่ามีผู้ร่วมเดินทาง ๓ คน ได้แก่ จำเลย เลขานุการของจำเลย และนายชินวัฒน์ โดยเบิกจ่ายจากค่ารับรอง กรรมการของบริษัทสำหรับเส้นทางกรุงเทพ-ปักกิ่งปรากฏตามเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวน ๑๑๗,๙๐๐ บาท เอกสารหมายเลข ๓๖ (เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลย ๓๙,๓๐๐ บาท) และเส้นทางกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ตามเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท (เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลย ๒๐,๗๘๐ บาท) แม้เป็นการออกเช็คชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินภายหลังจากที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับทั้งสองเส้นทางแล้วแต่ก็เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการที่นายชินวัฒน์ดำเนินการเสนอตั้งเรื่องขออนุมัติจากบริษัทไว้ก่อนเดินทาง ส่วนปัญหาเรื่องการบันทึกข้อมูลลงในพอร์ตของกรรมการบริษัทไม่ถูกต้อง หรือมีการอนุมัติเบิกค่ารับรองกรรมการไปโดยไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของบริษัทจนนายชินวัฒน์จำต้องคืนเงินหรือเป็นผู้ชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองเส้นทางในภายหลังก็เป็นเรื่องของระเบียบและขั้นตอนภายใน

ของบริษัท ไม่ทำให้ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองเส้นทางให้แก่จำเลยนั้นเปลี่ยนแปลงไป ที่จำเลยต่อสู้ว่า จำเลยขออนุญาตนายกรัฐมนตรีเดินทางไปราชการดูงานระบบรถไฟฟ้าที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและระบบป้องกันน้ำท่วมที่ประเทศมาเลเซีย แต่เมื่อใกล้วันเดินทางแล้วยังไม่มี การซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินรวม ๑๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปดำเนินการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ว่าในช่วงเวลาเดินทางทั้งสองเส้นทาง ไม่มีเอกสารขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลย ทั้งไม่ปรากฏรายละเอียดของโครงการดูงานว่าเป็นกิจการของหน่วยงานใดในประเทศปลายทาง มูลเหตุให้ต้องเดินทางตามข้ออ้างของจำเลยเป็นพิรุธ ส่วนที่จำเลยมีนายชินวัฒน์มาเบิกความสนับสนุนว่า ก่อนเดินทาง ๑ ถึง ๒ วัน จำเลยให้ทีมงานซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใครและจำนวนเงินไม่ได้มามอบให้ตนบริเวณห้างซีตีสี่เลียบทางด่วนรามอินทรา นั้น หากเป็นดังที่นายชินวัฒน์กล่าวอ้างว่าได้รับเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากจำเลยมาแล้ว นายชินวัฒน์น่าจะใช้จ่ายเงินดังกล่าวไปชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินในส่วนของจำเลยตามความประสงค์ของจำเลย แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่านายชินวัฒน์ดำเนินการเสนอเรื่องขอเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองเส้นทางในส่วนของจำเลย เลขานุการของจำเลยและตนเองจากคำรับรองกรรมการของบริษัททั้งหมด คำเบิกความของนายชินวัฒน์จึงขัดแย้งต่อเหตุผล นอกจากนี้จำเลยเคยชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรในวาระเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจจำเลยเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่าจำเลยจ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเส้นทางกรุงเทพ-ปักกิ่งเป็นเงิน ๑๑๘,๐๐๐ บาท และเส้นทางกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์เป็นเงิน ๙๒,๐๐๐ บาท เห็นได้ว่ายอดเงินที่จำเลยอ้างว่ามอบให้ทีมงานไปชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจนและเป็นการมอบเงินจำนวนที่มากกว่าราคาตั๋วโดยสารเครื่องบินที่จำเลยควรต้องชำระเป็นจำนวนมาก กรณีจึงไม่อาจรับฟังเป็นความจริงว่าจำเลยเป็นผู้ชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสอง

เส้นทางด้วยเงินของจำเลยเอง พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-ปักกิ่งซึ่งมีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ซึ่งมีราคา ๒๐,๓๘๐ บาท อันเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท โดยรู้หรือนายชินวัฒน์เป็นผู้ดำเนินการขอให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชื้อตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองเส้นทางให้จำเลย โดยเบิกจ่ายจากเงินจากค่ารับรองกรรมการของบริษัทดังกล่าว การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการรับประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบุคคลซึ่งมิใช่ญาติ นอกเหนือจากประโยชน์อันควรได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้องทั้งสองกรรม

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ และ ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และ ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

จึงวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และ ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็น

(อม.๓๔)

- ๔ -

ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๙๑ ปรับกระทงละ ๖๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่
ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน

๓๘,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย และเมื่อระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ้ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบิน เดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๘๔, ๑๘๘

ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว แต่จำเลยไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้ว ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้า

จำเลย และจำเลยไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย ประกอบกับรายงานการไต่สวนของโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำเลยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อิศวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรวิทย์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทดังกล่าว และนายวรพล สียะวงษ์ เลขานุการของนายจิรวิทย์ ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมาบริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ได้ออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน วันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไป

กลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง หลังจากนั้นนางสาวนารีรัตน์ เต้าทอง พนักงานเลขานุการ คณะกรรมการบริษัทเสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร เสนอนายประพันธ์ อัครวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายเงิน จากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่นายจิรัฐ นายประพันธ์อนุมติ แต่นายจิรัฐโต้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝน ตรวจสอบแล้วปรากฏชื่อนายชินวัฒน์เป็นผู้เดินทาง จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของนาย จิรัฐไปเป็นพอร์ตของนายชินวัฒน์ ต่อมาบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ต่อมาวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด คืนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ครั้นวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์ คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของบริษัทดังกล่าว ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซีย นั้น นายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิกุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อ จองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศ มาเลเซีย วันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจาก บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัยออกตั๋วโดยสาร เครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่

๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเทอร์เน็ต จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวมเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วยจากบริษัทดังกล่าว ต่อมาจำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หลังจากนั้นบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท แอร์โร อินเทอร์เน็ต จำกัด โดยนายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) โดยเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบางเขน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ สั่งจ่ายเงินจำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเทอร์เน็ต จำกัด มีหนังสือคืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขานนเพลินจิต ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นบริษัทแอร์โร อินเทอร์เน็ต จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ซึ่งนายชินวัฒน์ชำระเงินแก่บริษัทดังกล่าว ตามเอกสารหมาย จ.๕ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๖๖ ถึง ๘๙

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จำเลยไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างใดกับบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และการที่จำเลยเดินทางไปต่างประเทศทั้งประเทศมาเลเซียและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก็มีใช่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์แก่ธุรกิจของบริษัทดังกล่าว ค่าใช้จ่ายตัวโดยสารเครื่องบินสำหรับการเดินทางของจำเลยจึงมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการของบริษัทดังกล่าวโดยเฉพาะ บริษัทดังกล่าวไม่มีหน้าที่จะต้องออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้จำเลย กรณีจึงไม่มีเหตุที่จำเลยจะคาดหมายเอาเองได้ว่าบริษัทดังกล่าวจะต้องยินยอมชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินสำหรับจำเลย แต่มูลเหตุที่

บริษัทดังกล่าวชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินสำหรับจำเลยนั้นคงได้ความว่า นายชินวัฒน์ซึ่งเป็นกรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัทดังกล่าว แต่มิได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทดังกล่าว ขอให้นายจิรวิทย์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทและนายวรพล ลียะวิช เลขานุการของนายจิรวิทย์ ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และนายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิกุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปประเทศมาเลเซีย หลังจากนั้นนางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง พนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริษัทเสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าตัวโดยสารดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าการเบิกเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินเป็นการกระทำของนายชินวัฒน์เอง ซึ่งไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนรู้เห็นหรือมอบหมายให้นายชินวัฒน์ดำเนินการขอเบิกจ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากบริษัทเช่นนั้น แม้ต่อมานายประพันธ์ อัครวารีกรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ กับนายชินวัฒน์ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่จะได้อนุมัติให้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากเงินค้ำประกันกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของนายชินวัฒน์ แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด จนเป็นเหตุให้บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด เป็นผู้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินที่จำเลยใช้เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ก็ตาม แต่ก็ก็เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการที่นายชินวัฒน์ขอใช้สิทธิของตนเบิกเงินค้ำประกันกรรมการ เมื่อค้ำประกันกรรมการเป็นสิทธิส่วนตัวของนายชินวัฒน์ในฐานะกรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัท บริษัทดังกล่าวจึงไม่มีนิติสัมพันธ์อย่างใดกับจำเลย การเบิกจ่ายเงินค้ำประกันกรรมการดังกล่าวถือไม่ได้ว่าเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลย อีกทั้งเมื่อการเบิกจ่ายเงินค้ำประกันกรรมการดังกล่าวเป็นการจ่ายให้แก่นายชินวัฒน์ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาค

ตะวันออก จำกัด หรือนายชินวัฒน์จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งให้จำเลยซึ่งเป็นบุคคลภายนอกทราบแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัทแอร์โรอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนายชินวัฒน์นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินชำระคืนให้บริษัททั้งสองไปแล้วเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ อันเป็นช่วงเวลาตั้งแต่ก่อนที่จะมีการกล่าวหาจำเลย การคืนเงินแก่บริษัทดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นชัดเจนว่าการที่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินสำหรับจำเลยนั้นเป็นเรื่องความผิดพลาดทางบัญชี ย่อมไม่ใช่เป็นการดำเนินกิจการของบริษัทที่แสดงออกโดยผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีเจตนาที่จะมอบตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลย และจำเลยมีเจตนารับตัวโดยสารเครื่องบินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดังนี้แล้ว กรณีจึงไม่มีผู้ให้และผู้รับอันจะก่อให้เกิดความผิดตามฟ้องได้ เมื่อพิจารณาต่อไปเห็นได้ว่า ตัวโดยสารเครื่องบินมีราคาเพียง ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท นับว่าเป็นจำนวนไม่สูง จำเลยจึงอาจมิได้ใส่ใจควบคุมดูแลตรวจสอบให้ทีมงานของจำเลยเป็นผู้ชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบิน แต่หากจำเลยรู้ว่านายชัยวัฒน์จะนำค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยมาเบิกเงินค่ารับรองกรรมการ อันจะเป็นผลทำให้มีหลักฐานว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลย จำเลยก็ไม่น่าจะกล้าเสี่ยงให้นายชัยวัฒน์เบิกเงินค่ารับรองกรรมการดังกล่าว เพราะโอกาสที่จะมีการตรวจพบความผิดของจำเลยมีอยู่สูงมาก เนื่องจากมีบุคคลอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการเสนอและอนุมัติเบิกจ่ายหลายคน ทั้งสามารถตรวจสอบในภายหลังได้อีกด้วย นอกจากนี้คดีได้ความจากนายชินวัฒน์เบิกความตอนแรกสมกับข้ออ้างของจำเลยที่ว่า จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัว

โดยสารเครื่องบินโดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนเดินทาง ส่วนที่นายชินวัฒน์เบิกความตอนหลังว่า ผู้ที่นำเงินมามอบให้พยานเป็นทีมงานของจำเลยซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใคร และเบิกความตอบทนายจำเลยว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมามอบให้พยาน นั้น ก็ไม่เป็นการขัดแย้งกันในข้อสาระสำคัญจนทำให้น้ำหนักพยานจำเลยเสียไป เพราะการที่จำเลยนำเงินสดมาให้นายชัยวัฒน์นั้นอาจมอบให้ทีมงานจัดการ โดยบุตรชายจำเลยก็อาจเป็นบุคคลในทีมงานจำเลยด้วยก็ได้ ข้อแตกต่างดังกล่าวจึงเป็นเพียงรายละเอียด และนายชัยวัฒน์เบิกความห่างจากช่วงเกิดเหตุนานถึง ๑๐ ปี ย่อมจะจดจำคลาดเคลื่อนหรือสับสนไปบ้าง หาใช่เป็นข้อพิรุธไม่ จากเหตุผลที่วินิจฉัยมาแล้ว พยานหลักฐานจากการไต่สวนจึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ-ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้องโจทก์.

นายเชียรดนัย ธรรมดุษฎี

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า จำเลยในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบิน เพื่อเดินทางไป-กลับระหว่างประเทศไทย-สาธารณรัฐประชาชนจีน ราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน

จำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบิน เพื่อเดินทางไป-กลับระหว่างประเทศไทย-ประเทศมาเลเซีย ราคา ๒๐,๗๘๐ บาท จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยบัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ตำบลหนองปรือ และตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

จำเลยไม่มาศาลในวันพิจารณาคดีครั้งแรก ศาลออกหมายจับจำเลยมาเพื่อพิจารณาคดี แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับ จึงมีอำนาจพิจารณาคดีต่อไปโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย โดยจำเลยแต่งตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลไต่สวนพยานหลักฐานของโจทก์และจำเลย ประกอบข้อเท็จจริงที่คู่ความแถลงรับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ได้ความว่า เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัจน์ อิศวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฏฐ์ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุน และนายวรพล ลีชะวณิช เลขานุการ ติดต่อบริษัทนาเทียว

เพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมาระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นายจิรัฐและนายวรพลติดต่อบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ทัวร์ จำกัด เพื่อจองบัตรโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน วันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ สายการบินแอร์ไชน่าชั้นธุรกิจ เที่ยวบินที่ CA 980 และ CA 979 วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ นายประพันธ์ อัสวารี แจ้งให้นางน้ำฝน รัชฎากุล ทำบันทึกอนุมัติเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินให้แก่ นายจิรัฐ เพื่อเดินทางไปรับรองลูกค้าที่สาธารณรัฐประชาชนจีน นายประพันธ์อนุมัติ เนื่องจากนายชินวัฒน์ และนายชินทร์ เย็นสุดใจ กรรมการบริษัทร้องขอ โดยออกเช็คส่งจ่ายบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ตามสำเนาต้นฉบับใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บันทึกคำรับรองโครงการ CEO สัมพันธ์ และสำเนาเช็คธนาคารกสิกรไทยลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๕ ต่อมาจำเลยใช้บัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวแล้ว ภายหลังจากนั้น นายชินวัฒน์ให้นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการทนายความ บริษัทเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองบัตรโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย วันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบินที่ MH 0763 และ MH 0780 นางมาลัย หมดดี ออกบัตรโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไปยังบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้บัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวแล้ว นางมาลัยเรียกเก็บเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน ตามใบวางบิลเอกสารหมาย จ.๑๑ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ นางสาวฐานิญา เลหาะกุล เลขานุการกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ทำบันทึกอนุมัติเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางไปรับรองลูกค้าที่ประเทศมาเลเซีย เสนอนายชินวัฒน์ ปฏิบัติการแทนกรรมการผู้อำนวยการ

- ๔ -

ใหญ่ เนื่องจากนายประพันธ์ลาพักผ่อน นายชินวัฒน์อนุมัติ โดยออกเช็คสั่งจ่ายบริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ตามบันทึกขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในกิจการบริษัท และสำเนาเช็คธนาคารกสิกรไทย ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕ ต่อมาวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายจิรัฐภูมิหนังสือโต้แย้งว่าบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบ นางน้ำฝนตรวจสอบแล้วพบว่าการเบิกจ่ายคลาดเคลื่อน เพราะนายจิรัฐภูมิไม่ได้เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน จึงปรับเปลี่ยนค่าบัตรโดยสารเครื่องบินจากบันทึกค่าใช้จ่ายของนายจิรัฐภูมิเป็นบันทึกค่าใช้จ่ายของนายชินวัฒน์แทน วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือขอคืนเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบินจำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เนื่องจากการเก็บค่าใช้จ่ายผิดพลาด ตามสำเนาแคชเชียร์เช็คธนาคารกรุงเทพลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕ แล้วเรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ นายชินวัฒน์ชำระเงินคืนแก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว จากนั้น วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์ขอคืนเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบินโดยสาร เพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนแก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามบันทึกข้อความเอกสารหมาย จ.๕

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ บัญญัติว่า การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง... เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ดังนั้น การที่จะฟังว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ทางไต่สวนต้องได้ความจริงว่า จำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) แต่ข้อเท็จจริงที่ไต่สวนมาได้ความจริงเพียงว่า ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจองบัตรโดยสารเครื่องบินตามฟ้อง

จนกระทั่งการดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินทั้งสองคราวเป็น
การดำเนินการของนายประพันธ์ นายชินวัฒน์ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าขณะนั้นเป็นการออกบัตรโดยสารเครื่องบินให้แก่จำเลย และจำเลยสั่งการ
หรือกระทำการอย่างใด ๆ เพื่อให้มีการเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินทั้งสองครั้งดังกล่าวจาก
บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ภายหลังเมื่อเกิดข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการ
การเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารดังกล่าวตามระเบียบของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด
(มหาชน) และการบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการ ว่าไม่ถูกต้อง บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล
จำกัด จึงมีหนังสือขอคืนเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน เพื่อเดินทางไปประเทศมาเลเซีย ให้แก่
บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) แล้วเรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสาร
เครื่องบินจากนายชินวัฒน์ นายชินวัฒน์ชำระเงินคืนแก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แล้ว
ต่อมานายชินวัฒน์ขอคืนและคืนเงินค่าบัตรเครื่องบินโดยสาร เพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน
แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) แล้วเช่นกัน ซึ่งล้วนเป็นเรื่อง
เกี่ยวกับการจัดการภายในตามข้อบังคับของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด
(มหาชน) เองทั้งสิ้น นอกจากนี้ แม้การคืนเงินดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังที่จำเลยกับพวกใช้บัตรโดยสาร
เครื่องบินทั้งสองครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ชี้ให้เห็นว่าบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด
(มหาชน) ไม่ได้เป็นผู้ชำระค่าบัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้แก่จำเลยดังฟ้องโจทก์ นอกจากนี้
ทางไต่สวนกลับได้ความต่อไปจากนายชินวัฒน์ ซึ่งเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์โดยตรงว่า จำเลยชำระค่าบัตร
โดยสารเครื่องบินด้วยตนเอง โดยนำเงินสดมามอบให้นายชินวัฒน์ก่อนออกเดินทางไปสาธารณรัฐ
ประชาชนจีน และประเทศมาเลเซีย แม้ในชั้นพิจารณา นายชินวัฒน์เป็นพยานที่จำเลยประสงค์จะให้
ศาลไต่สวน แต่คำเบิกความมีรายละเอียด ข้อเท็จจริง สอดคล้องในสาระสำคัญกับที่เคยให้การไว้ต่อ
คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นพยานหลักฐานของโจทก์เอง คำให้การของ

- ๖ -

นายชินวัฒน์มีลักษณะเป็นโทษแก่โจทก์ จึงเป็นเหตุให้โจทก์ไม่อ้างพยานปากนี้มาให้ศาลไต่สวนเป็นพยานของตน ด้วยเหตุนี้ โดยสภาพและลักษณะพยานปากนายชินวัฒน์จึงมีที่มาจากพยานหลักฐานของโจทก์เอง แม้คำเบิกความมีรายละเอียดแตกต่างกันไปบ้างในส่วน of ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลซึ่งนำเงินค่าบัตรโดยสารมาอบให้ แต่คงเป็นเพียงพลความ เพราะนายชินวัฒน์ยังคงยืนยันในข้อเท็จจริงอันเป็นใจความสำคัญตรงกันทุกครั้งที่ จำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบินทั้งสองครั้ง และตนได้รับเงินดังกล่าวจากจำเลยก่อนออกเดินทาง ซึ่งนอกจากพยานปากนี้แล้ว พยานหลักฐานอื่นที่โจทก์นำเข้ามาไต่สวนก็ไม่มีพยานปากใดยืนยันข้อเท็จจริงว่าจำเลยมิได้ชำระเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบินให้แก่ นายชินวัฒน์ กรณีจึงไม่อาจอนุมานพฤติการณ์ที่ยังไม่ได้ความจริงที่เกิดขึ้นในคดีให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยได้ ประกอบกับได้ความจากคำเบิกความของนายชินวัฒน์ว่า ตนเป็นเพื่อนกับบุตรของจำเลย บุตรของจำเลยให้ตนช่วยดูแลบิดาให้ ซึ่งหมายถึงการช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมถึงการจองบัตรโดยสารเครื่องบินให้ ทั้งตามปกติแล้ว ผู้ที่มีวิญญูชนสูงกว่าเช่นจำเลยย่อมมิให้ผู้มีวิญญูชนน้อยกว่า ยิ่งเป็นเพื่อนของบุตรตนออกเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบินให้ ส่วนที่จำเลยเดินทางไปกลับระหว่างประเทศไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศมาเลเซีย จะเป็นการเดินทางไปราชการ หรือเป็นกิจธุระส่วนตัว ก็มีใช้ข้อเท็จจริงที่จะบ่งชี้ว่าจำเลยกระทำความผิด พยานหลักฐานจากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่ศาลไต่สวนได้ความมา ยังไม่ได้ความจริงที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบินทั้งสองครั้งอันเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาทจากบริษัทจัดการและพัฒนาอากาศตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามฟ้อง จำเลยจึงไม่มีความผิด

วินิจฉัยให้ยกฟ้องโจทก์.

นายภพพิสิษฐ สุขะพิสิษฐ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๑๔ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบิน เพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับบัตรโดยสารเครื่องบินเดินทางไปประเทศมาเลเซีย ราคา ๒๐,๗๘๐ บาท จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยบัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ตำบลหนองปรือ และตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

จำเลยไม่มาศาลในวันพิจารณาคดีครั้งแรก ศาลออกหมายจับจำเลยมาเพื่อพิจารณาคดี แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับ ศาลจึงมีอำนาจพิจารณาคดีต่อไป โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ และ มาตรา ๓๓

ระหว่างพิจารณาคดี จำเลยไม่มาศาล แต่ตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็น

เจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๙๘ บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่ใช้รัฐวิสาหกิจ ระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นายจิรัฏฐ์ นิธิอนันตกร และนายวรพล ลียะวณิช ติดต่อบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกบัตรโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับกรุงเทพ-ปักกิ่ง ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ สายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบินที่ CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงิน ๓๙,๓๐๐ บาทโดยให้เรียกเก็บเงินจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จำเลยใช้บัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวแล้ว ต่อมาบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน นางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง เลขานุการคณะกรรมการ เสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร และเสนอนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ค่ารับรองลูกค้า) นายประพันธ์อนุมัติ จากนั้นนายจิรัฏฐ์มีหนังสือโต้แย้งว่าบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง นางน้ำฝนตรวจสอบแล้ว พบว่าการเบิกจ่ายคลาดเคลื่อน เพราะนายจิรัฏฐ์ไม่ได้เดินทางไปด้วย แต่ปรากฏชื่อนายชินวัฒน์ อัสวโกคิ เป็นผู้เดินทาง จึงมีการแก้ไขพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายจากนายจิรัฏฐ์ไปเป็นของนายชินวัฒน์ตามเอกสารหมาย จ.๕ แผ่น ๗๑ ถึง ๗๓ ๗๕ ถึง ๗๗ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท รวมของจำเลยให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามเอกสารหมาย จ.๕ แผ่น ๗๘ ถึง ๘๐ ก่อนหน้านั้นวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ บริษัทแอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท รวมของจำเลย ให้แก่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามเอกสารหมาย

จ.๒๙ แผ่นที่ ๒๖๘ ถึง ๒๖๙ จากนั้นบริษัทแอร์โร อินเทอร์เน็ต จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ และนายชินวัฒน์ได้จ่ายเงินแล้ว

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ราคา ๓๙,๓๐๐ บาท ระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน และรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ราคา ๒๐,๗๘๐ บาท ระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน จากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ตามฟ้องโจทก์หรือไม่ ก่อนอื่นเห็นสมควรวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า จำเลยเดินทางไปราชการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียตามคำให้การหรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า จำเลยตอบชี้แจงในการอธิบายไม่ไว้วางใจในช่วงวันที่ ๒๖ ถึง ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตามรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เอกสารหมายเลข จ.๓๐ หน้า ๓๓๕ มีใจความว่า จำเลยมีหลักฐานการจ่ายเงินส่วนตัวเป็นค่าตัวโดยสารเครื่องบินและที่พัก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๑๘,๐๐๐ บาท ในการเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำนวน ๙๒,๐๐๐ บาท ในการเดินทางไปประเทศมาเลเซีย ปรากฏตามหนังสือแสดงรายการรับมอบเงินในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ก่อนการเดินทางไปต่างประเทศทั้งสองครั้ง ซึ่งจำเลยจะได้มอบหลักฐานนี้ให้ประธานรัฐสภาต่อไป แต่ตามหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารหมายเลข จ.๗๖ หน้า ๗๖๖ ระบุว่าไม่ปรากฏเอกสารการขออนุมัติเดินทางไปราชการของจำเลยดังที่กล่าวอ้าง นอกจากนี้ ตามหนังสือของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๗ หน้า ๗๖๗ ระบุว่า ไม่ปรากฏเอกสารการขออนุมัติเดินทางไปราชการ

ต่างประเทศของจำเลย ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ทั้งไม่ปรากฏว่ามีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลย ในช่วงเวลาดังกล่าวจากงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีด้วย ข้ออ้างของจำเลยว่าเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและมาเลเซียตามคำให้การ จึงเลื่อนลอยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุนให้รับฟังเป็นจริงได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียของจำเลยไม่ได้เดินทางไปราชการ

ปัญหาต่อไปว่า จำเลยรับตัวโดยสารเครื่องบิน เดินทางไป-กลับ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียจากบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หรือไม่ โจทก์มีนางน้ำฝน รัชฎานุกุล ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร เป็นพยานเบิกความว่า กรณีการอนุมัติตัวเครื่องบินเดินทางไป-กลับ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ของนายชินวัตร อัครโกศล ในขณะที่มีนางสาวนารีรัตน์ เต้าทอง พนักงานเลขานุการ คณะกรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเสนอการเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางดังกล่าวผ่านพยานแล้วนำเสนอนายประพันธ์ อัครวาริ กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ ซึ่งขณะนั้นเป็นการเบิกจ่ายค่าเดินทางในชื่อนายจิรัฐ นิธิอนันตกร เพื่อเดินทางไปรับรองลูกค้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ แผ่นที่ ๔๖๘ เบิกจ่ายเช็คให้แก่บริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ตามสำเนาเช็คธนาคารกสิกรไทย เลขที่ ๕๔๕๔๑๘๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๓๖ แผ่นที่ ๗๔ และต้นฉบับใบเสร็จรับเงินของบริษัทเอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เล่มที่ ๐๑๗ เลขที่ ๐๘๐๔ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๗๐ ส่วนตัวเครื่องบินเดินทางไป-กลับ ประเทศมาเลเซีย จำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท มีได้ผ่านการพิจารณาจากพยาน แต่นางสาวฐาณิญา เลาหะกุล เลขานุการกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ เป็นผู้จัดทำเสนอ

นายชินวัฒน์ กรรมการบริหารและการลงทุน ปฏิบัติการแทนกรรมการผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติตามเอกสารขออนุมัติลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๓๖ แผ่นที่ ๔๖๘ ซึ่งอนุมัติเป็นค่าตัวโดยสารเครื่องบินของนายชินวัฒน์กรรมการบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยเบิกจ่ายเช็คให้แก่บริษัทแอร์โร อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ตามสำเนาเช็ค ธนาคารกลีกรไทย เลขที่ ๖๒๘๐๐๑๗ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๘๔ สอดคล้องกับที่พยานปากนายสมบัติ สามารถ ตำแหน่งนักบัญชีอาวุโส และรองกรรมการผู้จัดการสายบริหารบริษัทยูนิเวอร์แซล ยูทิลิตี้ส์ จำกัด (มหาชน) เบิกความว่า ในขณะที่เกิดเหตุ การเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินไป-กลับ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีนางน้ำฝนเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาเสนอ นายประพันธ์ กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่อนุมัติ ส่วนการเบิกจ่ายค่าตัวโดยสารเครื่องบินไป-กลับ ประเทศมาเลเซีย มีนางสาวฐาณิญาเป็นผู้เสนอเรื่องต่อนายชินวัฒน์ เนื่องจากนายประพันธ์ลาออกโดยมีนายชินวัฒน์เป็นผู้รักษาการแทนกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ และในการเบิกจ่ายทั้งสองกรณี มีการส่งเรื่องผ่านไปยังฝ่ายการเงินและบัญชี ซึ่งขณะนั้นมีพยานเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบดำเนินการเบิกจ่ายเช็ค และยังสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่พยานโจทก์ปากนายประพันธ์เบิกความอีกว่า ขณะเกิดเหตุพยานดำรงตำแหน่งกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มีอำนาจพิจารณาและลงนามอนุมัติในการดำเนินการต่างๆ ภายในบริษัท รวมถึงค่าใช้จ่ายเดินทางไปต่างประเทศของกรรมการบริษัท เกี่ยวกับค่ารับรองของกรรมการบริษัท ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ พยานได้ลงนามในบันทึกอนุมัติเดินทางให้แก่ นายจิรัฐ โดยอ้างสิทธิความเป็นกรรมการของบริษัทไปรับรองลูกค้าของบริษัท ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ตามที่นางนารีรัตน์ พนักงานเลขานุการของคณะกรรมการบริษัทเสนอ เชื่อมกับข้อเท็จจริงที่พยานจำเลยปากนายชินวัฒน์ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข

จ.๓๒ หน้า ๓๗๑ ว่า นางสาวฐานิญาเป็นผู้จัดทำเรื่องขออนุมัติค่าตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไป-กลับ ประเทศมาเลเซียจากพยาน พยานโจทก์ทั้งสามปากต่างไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับฝ่ายใด ถือได้ว่าเป็น พยานคนกลาง เชื่อว่าเบิกความไปตามข้อเท็จจริงที่พยานแต่ละคนรู้เห็นและเกี่ยวข้องมา จึงฟังได้ว่า มีการเบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าตัวโดยสารเครื่องบินในนามนายจิรัฐและนายชินวัฒน์กรรมการบริษัทจาก บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เพื่อเดินทางไปรับรองลูกค้า ตามลำดับทั้งสองครั้ง แม้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำเบิกความของพยานจำเลยปากนายชินวัฒน์ต่อไปว่า พยานเป็นผู้ร่วมเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียกับจำเลยและ นายผดุง ลี้มเจริญรัตน์ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยพยานให้การ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมาย จ.๓๒ หน้า ๓๗๕ ใจความ สำคัญตอนหนึ่งว่า พยานไม่ได้แจ้งจำเลยและนายผดุงทราบว่าจะต้องจ่ายเงินค่าตัวเครื่องบินหรือ ค่าที่พักของทั้งสองประเทศด้วยตนเอง เนื่องจากในการติดต่อเกี่ยวกับการเดินทางจะมีทีมงาน ของจำเลย เป็นผู้ทำหน้าที่ในการติดต่อประสานงาน สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่จำเลยทำหนังสือชี้แจง ข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เอกสาร หมาย จ.๗๐ หน้า ๗๔๓ ว่า หลังจากเดินทางกลับจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศ มาเลเซียแล้ว จำเลยได้มอบเงินสดส่วนตัวค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งในส่วนของจำเลยและนายผดุงคืน ให้แก่คณะทำงานส่วนตัวของจำเลย ส่วนใครจะเป็นผู้สำรองค่าใช้จ่ายตัวเครื่องบินไปก่อนหน้านี้ จำเลยไม่ทราบ แต่ตามคำให้การจำเลยเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ กลับให้การว่า เงินค่าตัวโดยสาร เครื่องบินในการเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียเป็นเงินที่จำเลย ออกเอง โดยในส่วนค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เดิมจำเลยเข้าใจว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้ดำเนินการเรื่องตัว แต่เมื่อใกล้ถึงวัน

เดินทางทราบว่ายังไม่มีการซื้อตัว จำเลยจึงได้มอบเงินส่วนตัวประมาณหนึ่งแสนบาทเศษให้ทีมงานไปซื้อ ส่วนจะซื้อกับผู้ใดและใครเป็นผู้ซื้อไม่ทราบ สำหรับการเดินทางไปประเทศมาเลเซีย จำเลยใช้เงินส่วนตัวให้ทีมงานไปดำเนินการประมาณหกหมื่นบาทเศษ เป็นทำนองว่าจำเลยใช้เงินส่วนตัวมอบให้ทีมงานไปชำระค่าตัวโดยสารเครื่องบินก่อนเดินทางอีก แต่จำเลยก็มีได้นำตัวบุตรชายซึ่งอ้างว่าเป็นทีมงานและเป็นเพื่อนกับนายชินวัฒน์หรือบุคคลอื่นที่เป็นทีมงานของจำเลยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว ทั้งยังขัดกับข้อเท็จจริงตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๐ จึงรับฟังเป็นยุติทางหนึ่งทางใดมิได้ แม้จะสอดคล้องกับบันทึกถ้อยคำของนายชินวัฒน์ เอกสารหมายเลข จ.๓๒ หน้า ๓๗๒ และคำเบิกความของพยานจำเลยปากนายชินวัฒน์ที่ว่า จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งในส่วนของตนเองและนายผดุง โดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียก็ตาม ซึ่งหากเป็นจริงดังเช่นที่นายชินวัฒน์เบิกความแล้ว ก็ชอบที่นายชินวัฒน์จะนำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินที่จำเลยมอบให้ก่อนออกเดินทางนั้นส่งมอบให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เพื่อไม่ต้องทำเบิกคำรับรองในส่วนที่เป็นของจำเลยและนายผดุงที่เดินทางไปกับนายชินวัฒน์ คำเบิกความของนายชินวัฒน์จึงขาดน้ำหนักรับฟัง ดังนั้น ลำพังเพียงข้ออ้างตามคำให้การของจำเลยและคำเบิกความของพยานปากนายชินวัฒน์ดังกล่าวซึ่งง่ายแก่การยกขึ้นกล่าวอ้าง ทั้งยังเลื่อนลอยและไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาสนับสนุน จึงไม่มีน้ำหนักให้น่ารับฟัง ข้อเท็จจริงเชื่อว่าจำเลยมิได้ชำระเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินแก่บุคคลใด ก่อนเดินทางไป-กลับ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย เมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า จำเลยมิได้เดินทางไปราชการตามที่ให้การต่อสู้ จึงเป็นการเดินทางในฐานะส่วนตัวในงบรับรองลูกค้าของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

เมื่อตัวโดยสารเครื่องบินเป็นเอกสารสิทธิที่มีมูลค่าคำนวณเป็นเงินตามราคาตัว จึงถือเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง การที่จำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับทั้งสองประเทศ ถือได้ว่าจำเลยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามมูลค่าตัวโดยสารเครื่องบินทั้งสองฉบับนั้นแล้ว เมื่อตัวโดยสารเครื่องบินแต่ละฉบับมีราคาเกินกว่าสามพันบาท ทั้งมิใช่กรณีการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

วินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ปรับ

(อม.๕๐)

- ๑๐ -

กระทรวงละ ๖๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทรวง เป็นปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้
จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร